

prima instanță: Judecătoria Strășeni – T. Andronic

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Panov, A. Pahopol, A. Minciuna

Î N C H E I E R E

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Valentina Clevadi

Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu Auto”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Proruc-Trans” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu Auto” privind încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu Auto” și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 14 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 16 decembrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Proruc-Trans” (în continuare SRL „Proruc-Trans”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Știrbu Auto” (în continuare SRL „Știrbu Auto”) privind încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii SRL „Proruc-Trans” a indicat că, la data de 20 iunie 2014 a încheiat cu compania SRL „Știrbu Auto” contractul nr.15 pentru transport internațional de marfă și expediții, prin care reclamantul, în calitate de căraș, s-a obligat la comanda pârâtului să execute serviciile de transportare din or. Ialoveni în orașul Permi, Cemenc Uralisc din Federația Rusă, cartofi proaspeți în cantitate de 20.8 de tone.

Ulterior, de către reclamant a fost transportată marfa, cartofi proaspeți „Riviera”, în cantitate de 20.5 tone, prin ce SRL „Proruc-Trans” și-a executat

obligățiunile contractuale asumate în baza contractului, însă SRL „Știrbu Auto” refuză să achite suma de 4200 dolari SUA pentru marfa transportată, care urma să fie achitată în 3 zile de la data devămurii.

Menționează că, în scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, a expediat în adresa pârâtului o cerere prealabilă, dar pârâtul nu și-a onorat obligațiile, privind achitarea sumei de 4200 dolari SUA.

Solicită SRL „Proruc-Trans”, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor, depusă la 12 iulie 2016, încasarea de la SRL „Știrbu Auto” a sumei datorate conform contractului de transport internațional de bunuri nr.15 din 20 iunie 2014, în mărime de 4200 dolari SUA, încasarea clauzei penale în mărime de 23269,68 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 28615,15 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 8495,67 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 14 iulie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Proruc-Trans” împotriva SRL „Știrbu Auto” a fost admisă. S-a încasat de la SRL „Știrbu Auto” datoria contractuală în sumă de 4200 dolari SUA, conform cursului de referință a Băncii Naționale a Republicii Moldova, la momentul executării hotărârii, clauza penală în mărime de 23269,68 lei, dobânda de întârziere în sumă de 28615,15 lei, cheltuielile suportate în legătură cu plata taxei de stat în sumă de 3495,67 lei și cheltuielile pentru asistența juridică acordată în sumă de 5000 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, SRL „Știrbu Auto” la 09 august 2016 a depus apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de SRL „Știrbu Auto” și menținută hotărârea Judecătorei Strășeni din 14 iulie 2016.

La 03 martie 2017, SRL „Știrbu Auto” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătorei Strășeni din 14 iulie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerându-o ilegală și care urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (2) lit.b) și c), alin. (3) lit.d) și alin. (4) CPC pentru încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material și procedural.

Consideră că, judecătoria Strășeni neîntemeiat a primit spre examinare cererea de chemare în judecată, fiindcă SRL „Proruc-Trans” nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

Reține că, instanțele judecătorești nu au atras în proces în calitate de intervenient principal SRL „Mevitrans Expediție” de către care au fost prestate serviciile de transport, ce se atestă prin scrisoarea de trăsură din 25 iunie 2014.

Consideră că, concluziile instanțelor judecătorești sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și au adus la soluționarea greșită a pricinii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 14 decembrie 2016 (f.d. 192-196 vol.I), fiind expediată în adresa părților prin scrisoare de însoțire a Curții de Apel Chișinău la 03 ianuarie 2017 (f.d. 197 vol.I), confirmarea privind recepționarea acesteia, la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că SRL „Știrbu Auto” s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 03 martie 2017, în termen (f.d. 2-8 vol.II).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Știrbu Auto”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Știrbu Auto”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de SRL „Știrbu Auto” în cererea de recurs, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Știrbu Auto”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Știrbu Auto”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari